

Антропов Богдан Олегович,
курсант 3 курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Бідняк Ганна Сергіївна,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри криміналістики та
домедичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

NON-MEDICAL DRUG USE

Today, drugs rank highest among many other criminal offenses. The use, distribution, smuggling, abduction, misappropriation, extortion, sowing or cultivation of narcotic drugs, psychotropic substances, their analogues or precursors are the main acts with banned substances [1].

Non-medical drug use is very common and has its place in the system of drug crimes. This place is distinguished by the real essence of medicines that contain banned substances related to drugs. And nowadays in almost every pharmacy you can find drugs in the form of drugs. And since these drugs, according to the law, are sold only by prescription, there are not only non-medical drug use, ie criminal offenses in the field of trafficking, sale or manufacture of drugs, but also criminal offenses concerning the illegal issuance of prescriptions for the purchase of drugs. with the help of a fake prescription you can not only buy a drug containing a certain narcotic substance, but also make your own product and distribute it [2].

In addition, non-medical drug use is a sign of a social phenomenon that negatively affects social ties in society. Because such drug use is also addictive, ie narcotics.

Drug addiction is a global problem that has a global, international character. Increasing demand for drugs, extremely high profits from their production and distribution. Also, it is worth noting corruption and other financial measures for the purchase of medical substances that have limited circulation and are sold by prescription.

In my opinion, the use of international experience gained in the field of combating the proliferation of narcotic drugs, psychotropic substances, their analogues and precursors, requires some adaptation to the national mentality in both lawmaking and the implementation of legal regulations. Understanding the possibilities of using certain methods is an urgent problem for the development of effective means of combating narcotics [3].

Nowadays, drug use in medicine takes place. For example, Portugal. 10 years ago, key amendments were made to the drug legislation and the basic principles of state drug policy, which significantly changed the approach to ways to minimize the negative impact of drug crime and drug addiction on the development of society. Instead of trying to reduce the level of drug users by punishing people, the new measures make drugs illegal, but their use is no longer considered a criminal offense. The Portuguese reforms were not limited to the fact that drug possession became an administrative offense. They also covered a wide range of activities, such as prevention and public education, increasing motivation to stop using controlled substances, reducing harm, treating drug addicts and assisting in social reintegration. The result of the new approach was the creation of commissions to curb drug addiction. They have replaced the criminal courts as a public body dealing with abuses related to South Africa. The commissions seek to inform people and persuade them to stop using drugs. The commissions are also empowered to apply civil sanctions for disobedience and to refer those who wish to receive medical treatment. Despite growing concerns about a new strategy in Portugal, research shows that there has been no sharp increase in the number of people using drugs, and in some categories their numbers have even declined. In addition, the number of people with drug-related illnesses (such as HIV and hepatitis B and C) has generally decreased [4].

Therefore, to address the issue of drug use or non-medical use, it is also worth noting the European and world experience. In addition to coercive measures, it must be seen that drug addicts are not only criminals, but also patients. Therefore, it is worth considering some legalization of some substances in medical treatment to help them.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний Кодекс України. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2341-14> [дата звернення 12.05.2021]
2. Лужецька Н. А. Сучасний стан боротьби з наркоманією: медичний та правовий аспекти. Юридичний вісник.
3. Єдина конвенція про наркотичні засоби 1961 року з поправками, внесеними до неї згідно з Протоколом 1972 року про поправки до Єдиної конвенції про наркотичні засоби 1961 року. URL :// http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_177 [дата звернення 11.11.2020]
4. Бідняк Г.С. К вопросу профилактики незаконного потребления опиоидов путем использования метадоновой заместительной терапии. *Особенности расследования уголовных правонарушений по фактам немедицинского потребления наркотических средств, психотропных веществ и их аналогов: вопросы теории и практики*: материалы международной научно-практической конференции (Алмаата, 1 октября 2020 г.): НИЦ Алматинской академии МВД Республики Казахстан имени Макана Есбулатова, 2020. С. 151-156

5. Конвенція ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин 1988 року. URL : // http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_096 [дата звернення 16.05.2021]

Бакаєв Станіслав Дмитрович,
курсант III курсу факультету
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Никифорова Олена Анатоліївна,
кандидат біологічних наук, доцент,
доцент кафедри криміналістики та
домедичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБИ ЗЛОЧИНЦЯ

На сучасному етапі розвитку криміналістики як науки одним із головних елементів криміналістичної характеристики, який визначається важливим задля здійснення ефективного процесу розслідування кримінального правопорушення, є безпосередньо особа злочинця. Важливим цей елемент виступає саме тому, що відповідні дані про дану категорію осіб є необхідною умовою для безпосереднього знаходження істини кримінального провадження, адже жодне кримінальне правопорушення не може бути реалізоване за відсутності людини, яка вчинила протиправні дії стосовно осіб, суспільства та держави в цілому.

В криміналістиці, зазвичай, особа яка безпосередньо вчинила кримінальне правопорушення, може відповідним чином досліджуватися у всіх напрямках прояву її певних властивостей – фізичних, інтелектуальних, психічних, природних, соціальних тощо. Відповідні дії є важливими, адже, наприклад, дослідження індивідуальності особи може надати інформацію про її особливості, що певним чином і формує її відмінність від всіх інших категорій людей.[1]

Відповідне поняття «особи злочинця», за думкою П.С. Матишевського певним чином охоплює досить широке коло соціально значущих властивостей (тобто ознак) особи, а саме: особисті властивості, його певні зв'язки та стосунки з іншими людьми, його